

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

וידבר ה' אל משה לאמר. פינחס, אמר לו שיאמר לישראל שכל מי שעושה טובה עם ישראל או שום מצוה, שאין הקב"ה מקפח שכרו ונוצר לו חסדו לאלפים, שהרי פינחס אף על פי שהוא לא עשה הכל, שעשרה נסים נעשו לו, עם כל זה נתן לו שיחיה, וכן אמר התנא (אבות ב', ב'), וכל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם, ואמר אחר כך ואתם מעלה אני עליכם, יאמר הואיל ואתה אומר שזכות אבותם מסייעתם אם כן יחשב כאילו לא עשו הם שום דבר, לזה אמר ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם: שפתי כהן

והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם תחת אשר קנא לאלקיו וכפר על בני ישראל (כ"ה, ג'). נראה דהכלל הוא כך, דהנה לפעמים הקדוש ברוך הוא מגביה את הצדיק ואינו מודיע אותו הטעם, ולפעמים מודיע אותו הטעם. נראה דלזה שאינו מודיע, כי אם היה מודיע אותו הטעם מחמת איזה דבר הוא מגביה אותו, היה תמיד עושה דבר זה, ויש עת שאין הקדוש ברוך הוא חפץ בדבר זה. אבל זה שהקב"ה יודע שהוא אינו מכיין רק לעשות רצונו, ואם יהיה עת שיצטרך לעשות להיפוך יעשה, לזה הקדוש ברוך הוא מודיע אותו הטעם. והנה פינחס היה יודע שיפסיד הכהונה כשיהרוג את זמרי, כי כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו (ברכות ל"ב, ב'), ואף על פי כן היה עושה בשביל רצון הקדוש ברוך הוא, על כן הודיע אותו הטעם, ואמר והיתה לו כו' 'תחת אשר קנא לאלקיו': ספר קדושת לוי

דבר בעתו מה טוב, לתרץ קושיית הזוהר (ח"ג ר"ד, א'; רכ"א, ב') האיק נתכה פינחס, הלא כהן שהרג את הנפש נפסל מכהונה (עי' ברכות ל"ב, ב'; סנהדרין ל"ה, ב' תוד"ה שנאמר), מחמת שמדת הכהן הוא חסד ולא

מן המצר קראתי ק"ה ענני במרחב ק"ה. דהנה כשאדם הוא ח"ו בצרה אז כל חפצו ורצונו רק לצאת לרווחה. אך השי"ת בחסדו מרבה להטיב להושיעו במרחב ק"ה ששורה עליו שם ק"ה כמו בפנחס דכתיב ויעמוד פנחס ויפלל וכו' עשה עמם טובה יתירה להיות שורה עליהם שם ק"ה החנוכי הפלואי אשר מקודם לא זכו לזה רק אחר מעשה פנחס שהמשיך עליהם שם ק"ה כנ"ל: ספר תפארת שלמה

זה האשה אשר תקריבו לה' כבשים בני שנה תמימים. הנ"ל לרמז כבשים לשון כובש את יצרו. בני שנה. שיהי' כבן שנה בלא חטא. תמימים יהיו. ע"ד שנאמר תמים תהי' עם ה'. וזהו עיקר הקרבן: ספר תפארת שלמה

הה"ק הר' ליבלי איגר עם הרב החסיד ר' אבישיל ז"ל היו חבירים והתפללו בבהמ"ד דקהל ותפלתם היו בזיעת הגוף והפנים, ר' געציל מלובלין (נכד הג"מ געציל מראקוב בן הח"צ) אחר תפלתם הי' מקנח פניהם מהזיעה ולפעמים הי' מנשקם לרוב אהבתו להם: ספר שיח שרפי קודש

בשם אא"י מו"ר ז"ל כי הג' רגלים הם לבטל הג' מדות רעות קנאה תאוה כבוד. וכו': שפת אמת - לסוכות - תרל"ו

אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם. החי' הר"מ זצ"ל פי' כי הצדיק המנהיג האמת אשר באים אצלו אנשים להסתופף בצלו צריך להיות שיפעל שיוציאם בכח מהמדות רעות שלהם, ויביאם בהמדות טובות, והבן: ספר שיח שרפי קודש

ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה. הרה"ג הר"נ האבד"ק קאלביעל, כתב לי בשם הה"ק הר"ר בונם מפרשיסחא זי"ע. עה"פ הנ"ל שהתפלל שהרועה יהי' תמיד אחד מהעם ונתעלה כשיהי' רועה והבן, כן אמר מרן הה"ק הררח"ה מאלכסאנדר זי"ע בשמו הק': ספר שיח שרפי קודש

דין (זוה"ק ח"א פ"ז, א'; רמ"ד, א'; השמטות רנ"ו, ב'). גם לתרץ לשון הפסוק (כ"ה, י"ד) 'אשר הכה את המדינית', שנראה מיותר. ומתורץ בחדא מחתא, כי הכלל שמחשבה רעה חס ושלום דוחה הנשמה הקדושה, ודיבורים לא טובים דוחים הרוח דקדושה, ועשייה לא טובה דוחה נפש דקדושה. וזה פירוש הפסוק 'ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית', תיכף ומיד בהתחלת החטא קודם שהרגו פינחס נעשה בחינת 'מוכה' ו'חלל רשע', שהוכה עם המדינית ומת ממש על ידי הסתלקות נפש דקדושה, נמצא פינחס גברא קטילא קטל וכשר לכהונה: ספר קדושת לוי

וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות (כ"ו, ל"ג). כי העיקר העבודה בדחילו ורחימו זהו אהבה ויראה (זוה"ק ח"ג קכ"ג, ב'), וכשעובד ה' מאהבה אזי הוא בבחינת תענוג, אבל כשעובד ביראה אזי אינו כל כך, רק בבחינת בושה. וזהו 'וצלפחד' שהוא צל פחד, 'בן חפר' לשון 'וחפרה הלבנה' (ישעיה כ"ד, כ"ג), 'לא היו לו כלל' כי אם בנות' (חסר): ס' קדושת לוי

למה יגרע. פי' כי בחטאו שחילל שבת מת, והיינו לשם שמים מסר נפשו כדי ללמד לישראל שישמרו שבת (תוס' ב"ב קי"ט ע"ב, בשם מדרש), וכל המשמר שבת זוכה לנחלה בלי מצרים (כשבת קי"ח ע"א), וא"כ זה שמסר נפשו על השבת ושכרו נחלה בלי מצרים, ואיך יגרע שמו מנחלתו. ספר תורת משה

ויקרב משה את משפטן לפני ה' (כ"ז, ה'). הכלל, זה הוא התענוג של האב כשמנחיל את בנו. וזה הבחינה התעורר משה בה', שאנחנו נקראים בנים לה' (דברים י"ד, א'), והתעורר משה זה הבחינה שהשם יתברך ינחיל אותנו כל הטובות. וזהו 'ויקרב משה את משפטן', היינו משפט נחלה, לפני ה', זה הבחינה התעורר משה בה': ספר קדושת לוי

על התורה ועל העבודה

נמצא מה שישראל שובתים למטה ועולים בשבת במוסף הם עולים בשבתו כביכול שהוא שורש השבת והתענוג. על עולת התמיד, פירוש שעל פי היחודים שאנו עושים כל ימות השבוע ועושים הכנה לקדושה, על זה עולה בשבת ומצטרף היחוד דחול להעלות בשבת היחוד יותר ויותר:

ואגב אשמיעך מה שנראה לפי ענינת דעתי בנוסח התפילה מה שאמרו חז"ל אשרינו שאנו משכימים ומעריבים ערב ובוקר ואומרים פעמים בכל יום שמע ישראל וגו'. דלכאורה מלת ערב ובוקר מיותרים והיה די באומרנו משכימים ומעריבים, אלא על פי מה שכתב האר"י ז"ל כי היחוד נעשה בבוקר ונכלל מדת לילה ביום ובלילה בשעת היחוד נכלל מדת יום בלילה כנודע ליודעי חן. וזהו פירוש שאנו משכימים ערב ובוקר, דהיינו שאנו מיחדים בהשכמה מדת ערב במדת בוקר, וכן מעריבים להיפך מדת בוקר במדת ערב, והבן:

עולת חודש בחודשו. ופירש רש"י שם וכן בפסוק עולת שבת בשבתו, מגיד שאם עבר יומו בטל קרבנו, ואין מקריבין מוסף של שבת זה בשבת אחר עיין שם. ולכאורה קשה דלמה לי קרא סברא הוא, דהלא מצינו בגמרא (חגיגה ט' א') דהוצרך לילף מקרא דיש תשלומין כל שבעה לפסח ולשבועות וסוכות, שמע מינה דבלאו האי קרא היתה הסברא נותנת דאין תשלומין לקרבנות, וממה נפשך למה לי קרא שאם עבר יום בטל קרבנו גבי שבת וראש חודש: ס' עבודת ישראל

הפטורה - זכרתי לך - אם הייתם שבים אלי תאוותי לרחם עליכם כי זכרת חסד נעורייך ואהבת כלילת חופתך שהכללתני לחופה ול' הכנסה הוא, כלולותיך נוצי"ש בלעז, ומה הוא חסד נעורייך לכתן אחר שלוחי משה ואהרן מארץ נושבת יצאתם למדבר ואין צדה לדרך כי האמנתם בי: רש"י

אלקי הרוחות - למה נאמר, אמר לפניו רש"י גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד ואינו דומין זה לזה, מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו: רש"י פכ"ז פט"ז

יפקוד ה' אלקי הרוחות וגו'. צריך לדעת א' למה בחר כינוי זה מכל כינויי המעלה והשבח הידועים לה'. ב' למה האריך לשון אשר יצא וגו' ואשר יבא ואשר יוציאם ואשר יביאם. ג' אומרו ולא תהיה עדת וגו' מנין יעלה על הדעת שה' יעלים עינו מבניו שיהיו כצאן אשר וגו'. אכן יתבאר הענין על זה הדרך דע כי תכונת השכל ובחירתו ושליטתו רחוקה בגדר הנשתווין בריבוי הנושאים, וכשם שישתנו הנבראים בצורתם ובקומתם ואין ההשתוות בהם כמו כן ויותר מהמה בענין השתנות הנבחר והנשלל בבחינת ההשכל והרצון, נוסף על שינוי פרטי הטבע בתכונת ההרכבה שביסודות וכוחות היולים אשר מהם יולד הבחירה בדומים, וימצא לפעמים ההשתוות בתכונה והוא נעלם, והוא מה שכיוונו רז"ל (נדרים ל"ט ב') לומר בן גילו בענין ביקור חולים, ומזה תשער שיושלל בגדר הנמצא שישתנו רבים כהמה ס' ריבוא שהיו בדורו של משה לאחד, והמלך אשר ישם ה' עליהם לא ישתנו ברצונם אלו זולת האיש משה שאמרו ז"ל (תיקונים ס"ט) שהיה שורש כל הנשמות של דור המדבר בסוד אומרו (ישעי' ס"ג) משה עמו, ועיין מה שכתבתי בפסוק (לעיל י"א ב') האנכי הרייתי וגו', וזו היתה סיבה שהפקיד והנפקדים נמזגו לגדר ההשתוות וכל אחד היה לו כלבו:

וזה הוא גם כן טעם שצוה ה' עשות שופטים לשבטיך וכו' לפי שהשבט יתקרב בתכונה לענפיו, וזה ידע ובחן משה עליו השלום ואמר תשובה לאמרו המיתה יפקד ה' פירוש ימנה, אל אלקי הרוחות פירוש שיודע רוח של כל בשר וגדר תכונתם תמנה אחד שיהיה טבעו שיהיה בתכונה לכל העדה שייסכים הוא למה שיאמרו הם ויסיכמו הם למה שיאמרו הוא להם, והוא אומרו אשר יצא לפנייהם פירוש שיהיה לו הרצון בהם, ואשר יוציאם וגו' שיהיה להם הרצון כמוהו לצאת ולבא עמו, ותלה הדבר בו כי הוא המלך, ובחירה כזאת היא מוחלטת השגה מזולתו יתבדק כי הוא לבדו יודע תוכן הרוחות וידע רוח שתמזג עם כלן, ואיש כזה אינו בנמצא זולת אם יהיה אדם כמשה שכל ישראל הם ענפיו והוא שורש לכולם, וזולת זה תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה, ותכלית כוונת דברי משה לה' הוא על זה הדרך אני אעשה כאשר אדוני דובר אבל יתקן דבר זה קודם אם יוכל להכנס בגדר התיקון ואם לא תהיה עדת ה' כצאן וגו', והיוצא מזה הוא ולא ימות כרמוז בתיבת לאמר שאמרנו, ומתוך הדברים אתה למד שאם ימצא איש כזה הנה הוא מסכים גם הוא ליאסף אל עמיו כמאמרו יתברך: אור החיים הק'

יפקד ה' - כיון ששמע משה שאמר לו המקום תן נחלת צלפחד לבנותיו אמר הגיע שעה שאתבע צרכי שיירשו בני את גדולתי. אמר לו הקדוש ברוך הוא לא כך עלתה במחשבה לפני, כדאי הוא יהושע ליטול שכר שמושו שלא מש מתוך האהל. וזהו שאמר שלמה (משלי כ"ז, י"ח) נוצר תאנה יאכל פריה: רש"י פכ"ז פט"ז

יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר כו' (כ"ז, ט"ז). הכלל, יש ללמוד זכות על ישראל מה שאינם עושין רצון הבורא בתמידות כמלאכים, מחמת שהם טרודים בפרנסתם, וזהו שאברהם אבינו היה איש חסד (עי' זוה"ק ח"א מ"ז, ב'; זר"ח תולדות כ"ו, ב') והיה מלמד זכות, ולכן נתן להם להמלאכים לאכול (בראשית י"ח, ה' - ח'), להראות להם הצטרכות בשר ודם כדי שלא ילמדו חובה על ישראל. וזה שאמר משה ק-ל אלקי הרוחות לכל בשר' (לעיל ט"ז, כ"ב), שהאדם מחמת שהוא בשר ודם, הצטרכות של אדם בפרנסתו, ומחמת זה הוא לפעמים אינו עובד ה' בתמידות.

וזהו שאמר 'יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר', כלומר שופט ומנהיג שילמד תמיד זכות על ישראל, כמו שאתה לומד זכות על האדם שאינו עובד אותך בתמידות, כן ביקש משה שיעמוד מנהיג לישראל שילמד תמיד זכות על ישראל. וזהו 'יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר', כמו שאתה אלקי הרוחות לכל בשר ואתה מלמד זכות עליהם, כן פקוד 'איש על העדה', שמנהיג לישראל יהיה גם כן מלמד זכות על ישראל: ספר קדושת לוי

עולת שבת בשבתו וגו'. דאיתא בזוה"ק (ח"ג ה' א') לית מלכא בלא מטרוניתא. והוא הענין כי אין מלך בלא עם, וכביכול אין נקרא בשם מלך ואינו מתענג כי אם בעת עבודת ישראל עמו והם עולים אלו.

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@PROTONMAIL.COM
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"ב באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #937

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' שלמה קארלינער הי"ד ב"ר מאיר - כ"ב תמוז תקנ"ב - זכיעוכ"א
לע"נ אאזמור"ר הגה"צ ר' יונה בהרה"ח ר' חיים יחיאל זצ"ל גאנצווייג
אבד"ק ביהכ"נ תפארת צבי - לאס אנדזשעלעס יצ"ו
- ע"ש זקנו ר' הירש הגדול משידלוב - תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין ז"ע -
נכד ר' אדם ב"ש, שלשלת אדמורי"י שידלוב והמגיד מסטאשוב ומגזע הרמ"ל מסאסוב
ולמעלה בקודש זכיעוכ"א - נלב"ע כ"א תמוז תשנ"ד - מנר"כ בהר הזיתים ירושלים
לפרטים לשעת עלי' לציון, וסעודת יארצייט בנוא יארק או בליקווד ולאס אנדזשעלעס
נא להתקשר להמערכת או ל' 1-718-316-7473